

NIECZESNY (3) *ai*

nieczesny (3), [**niecześni, niecześny**].

W pisowni łącznej (2), w rozłącznej (1).

Oba e jasne.

sg m N nieczesny (2). ◇ A nieczesny (1). ◇ [f N niecześnia. ◇ n A niecześn(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Przedwczesny, odbywający się w niewłaściwym czasie; intempestus Mącz; intempestious Calag (3) : Intempestus, Niecześny. Mącz 443d; Calag 540b; [żadnego widomego zamieszania w czaśiech (iáko ielt nie cześnia łuchość Zimy/ nagła gorącość Wiofny/ nieprzyłtoyna wilgość Látá/ łákotek Ieśiennych łkazá y niedoźrzałość) [...] nie było. SchneebAnt A3].*

Wyrażenie: »nieczesny płód« (1): Abortum facere, Porzućić/ Nie cześny płód vrodzić. Mącz 269a.

2. [*Niedorosły, mały: kiedy więc [białogłowy] potomstwo łwe niecześne y brzemioná wietfze niżli łámy ná łobie nołzú łámy nie wiedząc dokąd. KlonPożar B.*]

Synonimy: 1. niedoźrzały; 2. mały, młody, niedorosły, niedostały, niedoszły, niedoźrzały.

Cf BEZCZESNY, 1. CZEŚNY

AŻ